

ZASLIŠEVANJE OBTOŽENCEV V ŠENČURSKEM PROCESU

Tretji dan glavne razprave — Naknadno je bil priveden obtoženi Grilec — Včeraj so bili zaslišani obtoženci Ant. Umnik, Franc Grilec, Vinko Kos, Ivan Štrcin in Tomaž Ogrin, ki vsi zanikajo vsako krivdo

Beograd, 22. februarja.

Tretji dan procesa pred državnim sodiščem je bil zelo živahen. Razprava se je pričela kmalu po 8. uri. Danes so bili zaslišani vsi glavni obtoženci. Predsednik je gradivo razdelil na skupine, odgovarjajoče dogodkom, ki so se vršili v posameznih krajih na Gorenjskem. Najprej so bili zaslišani obtoženci glede dogodkov v Hra. stju, nato pa glede dogodkov v Senčurju in Mengšu. Tako je prišel danes na vrsto drugi glavni obtoženec Anton Umnik, posestnik v Senčurju, ki je obtožen v zvezi z dogodki v Senčurju. V zvezi s Senčurjem sta bila nadalje zaslišana Vinko Kos in Franc Grilec, ki je bil danes priveden pred sodišče. Obtoženca Ivan Štrcin in Tomaž Ogrin sta bila zaslišana v zvezi z izgredu v Mengšu.

Kakor včeraj Brodar, so zanikali tudi današnji obtoženci kazniva dejanja, ki jim jih očita obtožnica. Zatrjujejo, da niso ničesar videli in slišali, da niso bili nikjer zraven in zato ničesar ne vedo. Zlasti za nikajno očitane jim protidržavne in protidinstične klice. Večina obtožencev, tudi oba bivša poslanka SLS Brodar in Štrcin, je govorila v gorenjskem narečju, tako da je moral nekateri njihove izjave ki jih tudi branilci niso razumeli tolmačiti član senata sodnik dr. Anton Suhec.

Beograjska javnost se je začela po objavi obtožnice zelo zanimati za razpravo, o kateri tudi beograjski listi poročajo zelo obširno. Zato so bile danes oddane vse vstopnice, kar jih je na razpolago.

Ko je predsednik ob 8.25 otvoril razpravo, je bil prisoten izmed obtožencev samo Janez Brodar. Takoj nato so privedli v dvorano še obtoženca Franca Grilca, ki v ponedeljek ni prišel k razpravi in je bila ta zaradi njega za en dan odročena, včeraj pa je bilo, ker se tudi ni prišel, postopanje proti njemu izloženo.

Predsednik je vprašal Grilca, zakaj se ni pravočasno odzval vabilu k razpravi. Grilec se je zagovarjal, da ni imel sredstev za potovanje v Beograd. Javil je to orožniški postaji, kjer pa so mu baje rekli, da ne morejo ničesar ukreniti in da mu morda sploh ne bo treba iti v Beograd. Odsel je nato na sresko načelstvo, kjer je javil, da ne more v Beograd. Nato pa so prišli orožniki in ga aretirali ter sredi pripeljali v Beograd.

Grilec je srednje velik, oblečen v že malo ponošeno črno obleko, neobrit in precej blede. Pred sodišče je stopil vidno razburjen. Predsednik je odredil, naj ostane Franc Grilec ves čas razprave v preventivnem zaporu, že zaradi tega, ker pravi, da sam ni, ma sredstev za prehrano in prenočevanje v Beogradu.

Obtoženi Janez Brodar, bivši narodni poslanec

Zaključeno zasliševanje Janeza Brodarja

Po ugotovitvi Grilecovi osebnih podatkov je državni tožilec prečital oni del obtožnice, ki se nanaša na Grilca. Ko se je to zgodilo, so Grilca odvedli v sobo za obtožence, predsednik pa je vprašal zagovornike, ali ima še kdo kako vprašanje za obtoženca Brodarja. Dr. Lamešič mu je hotel staviti več vprašanj, ki pa jih je predsednik zavrnil, ker se ne nanašajo na kazniva dejanja branilčevega klienta. S tem je bilo zaslišanje prvega obtoženca Brodarja končano.

Zasliševanje Ant. Umnika

V dvorano so privedli drugega obtoženca, bivšega oblasnega poslanca Antona Umnika. Predsednik mu je dal pravni pouk in ga začel nato podrobno zasliševati.

Predsednik: »Slišali ste obtožnico; se čutite krivega?«

»Ne. En teden poprej je bil shod razglašen, zanj pa ni bilo nobenega zanimanja. Samo gostilničarji so se zanimali, ker so mislili, da bo kaj »kšefat«. Jaz se za politiko nisem brigal in tudi ne za shod.«

»Nikdar?«

»Pred bolj malo, sedaj pa sem se popolnoma odtujil od vsakega.«

»Kateri stranki ste pripadali?«

»SLS.«

»Ali niste bili župan v Senčurju?«

»Nisem. Bil sem pa poprej 20 let občan, kdor občan. Potem se nisem nič več brigal za politiko in sem prekinil po razpustu strank vsako zvezo z bivšimi politiki.«

»Tudi z Brodarjem?«

»Tudi Nisem bil na nobenem političnem shodu, na nobenem sestanku. Tudi ko sem izvedel za shod. Tudi glede v Senčurju, sva z ženo rekla, da se bova odpravila v Vele, sivo.«

»Zakaj pa tega niste storili?«

»Ker mi je žena zbolela in je v petek legla.«

Kako obtožence opisuje šenčurske dogodka

Predsednik: »No, pa povejte, kako se je stvar v Senčurju začela.«

Umnik nato obširno opisuje, kako so se po njegovem mnenju razvijali dogodki v Senčurju. Od rane maše pa vse do kosila je bil v hranični, ki ima zelo velik promet, mesečno do enega milijona. Po kosilu je šel k svoji bolni ženi v prvo nadstropje in je šel skozi okno opazil, da so se začeli ljudje zbirati pred njegovo hišo. Nato je nastal krik in vik in zato je šel doli po gledat, kaj je. Ko je stopil na cesto, je videl, kako so navajili orožniki na ljudi. Zato se je umaknil nazaj v hišo in šel zopet k ženi. Z okna v prvem nadstropju je videl, da sedi Vomerger na dvoriščnem zidu. Šel je zopet doli in našel pri svoji hiši Brodarja in še par ljudi. Začutil se je, zakaj je prišel Brodar, ki pa mu je na njegovo vprašanje izjavil, da je prišel na shod in da bo tam govoril, če mu bodo pustili. Med tem je opazil, da orožniki niso pustili nobenega na shod. Ljudje so začeli vpiti: »Kaj je s svobodo? Doli Barle! Živijo Korošci!«

Predsednik: »Drugega nič?«

Umnik: »Jaz nisem nič slišal.«

Nato je Umnik nadaljeval svoj opis: Ko so začeli orožniki ljudi razganjati, je prišel neki orožnik tudi k njemu in mu nastavil bajonet na prsi, a čisto narahlo. On mu je povedal, da je na svojem, in se ni hotel umakniti. V tem je prihitel podporočnik Rakic, potegnil sabljo in začel tudi sam ljudi razganjati. Ko je prišel Rakic čisto blizu njega, je priletelo čez Umnikov cvinger poleno, ki je padlo pred podporočnika Rakica. Ta je nato potegnil revolver in oddal strel proti Umnikovemu dvorišču. Tedaj so začeli tudi orožniki streljati, ne ve pa kdo je dal za to povelje. Oddanih je bilo kakih 30 do 40 strelkov. Ljudje so se razbežali deloma skozi njegovo dvorišče, deloma pa proti cerkvi in župnišću. Z Brodarjem sta bila ves čas skupaj in se nista genila s svojega mesta pred hišo. Šele po zvezi, ko je prišel sreski načelnik in ju pozval naj gresta miriti ljudi, sta šla vsak na svojo stran. Videč pa, da ne moreta vplivati, sta se zopet vrnila. Na ponovni

Umnikovo dvorišče v Senčurju

Predsednik je nato spraševal obtoženca o obnašanju njegove mladoletne hčerke, ki je po izpovedi priča, vpija: »Dol Barle! Dol vlada! Živela svoboda! Živela republika!«

Obtoženec je zanikal vse te očitke in trdil, da se obremenjuje priče njegovi nasprotniki, politični ali pa konkurenčni. Tako se je izrazil o gostilničarju Gasperlinu, da ga sovraži zaradi tega, ker je z delom v zadrugi onemogočil, da bi ona odlašala ljudi. Obširno je začel slikati, kaj vse je storil za zadrugo, a predsednik ga je zavrnil, da to ne spada semkaj.

Predsednik je obtoženca pripomnil, da bi bil prav lahko prečel šenčurske izgrede že s tem, da bi zaprl svoje dvorišče in ne dovolil ljudem vstopa. »Saj imate ograjo okrog hiše; če jo zaklenete, ne more nihče notri.«

»Zaprano samo ponoči, podnevi pa tega ne morem, zlasti pa ne ob nedeljah. Ko prihajajo ljudje s kolesi v cerkev in spravljajo kolesa na moje dvorišče.«

Predsednik senata dr. Bubanj

Predsednik: Ali vam je podporočnik Rakic naročil, da zaklenete dvorišče in ne pustite nikogar notri?«

Umnik: »Da.«

»Ali imate tudi drva spravljena na dvorišče?«

»Da, poleg hiše je bilo nekaj drv. Pri kuhinji notri na dvorišču.«

»Kako daleč je to od ceste?«

»Kakor je hiša široka; kakih devet metrov.«

»A kljub temu, da vam je podporočnik Rakic strogo naročil, naj ne puščate ljudi na dvorišče, so bili ljudje tam.«

»Prej jih ni bilo. Šele potem, ko so zbežali skozi dvorišče na cesto.«

»Priče pa izpovedujejo, da so se ljudje zbirali na vašem dvorišču, da so bile tam postavljene mize in stoli in da ste vi ljudem dajali pijačo.«

»To je nesramna denunciacija. Zgražam se, da se morejo med slovenskim narodom dobiti taki denuncianti.«

Prvi strel

Predsednik: »Ali ste opazili, koga orožniki ne puščajo na shod?«

Umnik: »Gledal nisem.«

»Zakaj so ene pustili, druge pa ne? Kaj ko so jih poznali?«

»To sta odredila orožnik Sotler in Gašperlinov hlapec, ki je, po domače rečeno, znan pretepač.«

»Ali niso imeli zelenih kravate?«

»Jaz nisem videl, pa se tudi nisem smisljal, kar za to stvar še vedel nisem, kaj pomeni.«

»Vi ste priznali, da je prvo poleno padlo z vašega dvorišča? Priče izpovedujejo, da je od tam padel tudi prvi strel.«

Obtoženec zopet opisuje, kako je bilo ko je začela žandarmerija razganjati ljudi. Pravi, da je dobro videl, kako je prvi strel ljal Rakic, ki je stal poleg njega.

Predsednik: »Ne tako, ne tako. To se vemo, da je Rakic streljal. On to tudi sam izpoveduje. Predno pa je on streljal, se je streljalo z vašega dvorišča. To nam pojasnite.«

Umnik: »To že ni res. Saj so tudi druge izpovedi neresnične. Tako pravi podporočnik Rakic, da sem se jaz napram njemu dostojno vedel, drugi orožnik pa trdi, da sem jaz nad njim kričal in mu rekel »Srb, ska svinja!« Jaz pa kaj takega nisem rekel.«

»Mi vam bomo pa predložili še vse druge besede, ki ste jih izrekli.«

»To so same denunciacije.«

»A to, kar vi pravite, je seveda vse sama sveta resnica!«

»Dokaz je že to, da se nisem udeležil nobenega posvetovanja in nobenega shoda.«

Kaj obtoženec ve in česa ne ve

Predsednik: »Ali ste slišali, kaj vse so ljudje vpili?«

Umnik: »Klicali so: Živijo Korošci! Živela svoboda! Za vse enaka svoboda! Zakaj nas vabite, če nas ne pustite na shod?«

»Ali se ni nič drugega klicalo, ali niso klicali tudi: Dol z državo! Dol z režimom! Živela samostojna Slovenija! Živela republika! in še kaj drugega?«

»Tega nisem prav nič slišal. Če niso morda na Barletovem shodu tako klicali? Tam nisem bil in zato ne morem ničesar reči.«

»Torej niste vi nič sodelovali, ničesar organizirali, nikogar podpirali?«

»Jaz se nisem za nikogar brigal. Nisem imel nobene zelene kravate. To sem šele izvedel v Ljubljani. V Senčurju sploh ni bilo nobene zelene kravate.«

»Pa mi pojasnite to, zakaj so prišli tudi ci ravno tistega dne v Senčur. Ali drugod nimajo cerkev?«

»Ne vem. Mislim pa, da je to zaradi tega, ker ima v Sloveniji skoraj vsak fant in vsako dekle kolo, pa delajo ob nedeljah izlete. Bržkone pa je to tudi posledica agitacije Gašperlinovih.«

»Ali niste videli, da mečejo na orožnike kamenje in polena?«

»Nisem videl, ker nisem bil ves čas navzoč.«

»Torej vi se prav tako branite kakor v pretekli? Vse, kar je vam v breme, kratkoma zanikate! Predložil vam pa bom ta povedi priča in priče bodo tudi tu pred vami potrdile, da ste bili vi nekak voditelj vse množice.«

„Sami nasprotniki“

Obtoženec hiti zatrjevati, da so vse priče, ki so izpovedale proti njemu, njegovi osebni nasprotniki in da so mu podtaknili stvari, ki jih ni storil in ne govori.

Predsednik: »Priče soglasno ugotavljajo, da ste vi z rokami in besedami navajali množico, kaj naj stori, in da ste jo tudi sam z vzkliki vzdobujali.«

Umnik: »To je laž. Če bi sreski načelnik imel zaupanje vame in v Brodarja, ne bi naju pozval, naj greva miriti ljudi.«

»Priče pa izpovedujejo, da ste jih mirili tako, da so nato še bolj razgrajali. Vse va-ju je smatralo za voditelja.«

»Morda so me zamenjali s kom drugim, saj so bili skoraj sami tuji.«

»Toda ljudje so vzklikali tudi: Živijo Umnik! Dol Barle! Torej se vendar niso mogli motiti!«

»Je že mogoče, da je kdo tako naklinal. Tam je bila množica ljudi. Mogoče so se slišali vzkliki čisto drugače. Jaz kaj takega nisem slišal.«

»Priče tudi pravijo, da ste vi s Brodarjem hodili okrog ljudi in jih glasno pozvali: Če se vrnite, nikamor ne hodite, nič se ne umikajte!«

»To so sami nasprotniki!«

»Torej se bili v Senčurju slišati samo vaši nasprotniki! Priča tudi potrjuje, da ste vi ko so vas pozvali na ramenih klicali na vso moč: e, vin dr Korošci! Zmaga je naša! Kakšno zmago ste pa imeli?«

»To ni nič res! To je vse izmišljeno! Jaz se sploh nisem umikal v takih stvari.«

Predsednik čita nato izpovedi nekaterih priča, ki soglasno izpovedujejo, da je Umnik

nik skupne s Brodarjem takrat, ko je po naročilu sreskega načelnika kmeti miriti ljudi, delal to na tak način, da se je vsem zdelo, da jih le podpihuje in da se iz sreskega načelnika in vseh drugih brije norca.

Predsednikovo svarilo branilcem

Med čitanjem izpovedi priča je dobil predsednik pismeno obvestilo Nevoljen se je obrnil k branilcem in jim rekel, da je bil opozorjen, da hodi eden izmed branilcev iz dvorane k ostalim obtožencem in jih opozarja na to, kaj se godi v dvorani in kaj izpovedujejo zaslišani obtoženci. Tako stopanje je nedopustno in ga ne bo trpel. Če se bo le še enkrat kaj takega ponovilo, bo za vse obtožence odredil preventivni zapor.

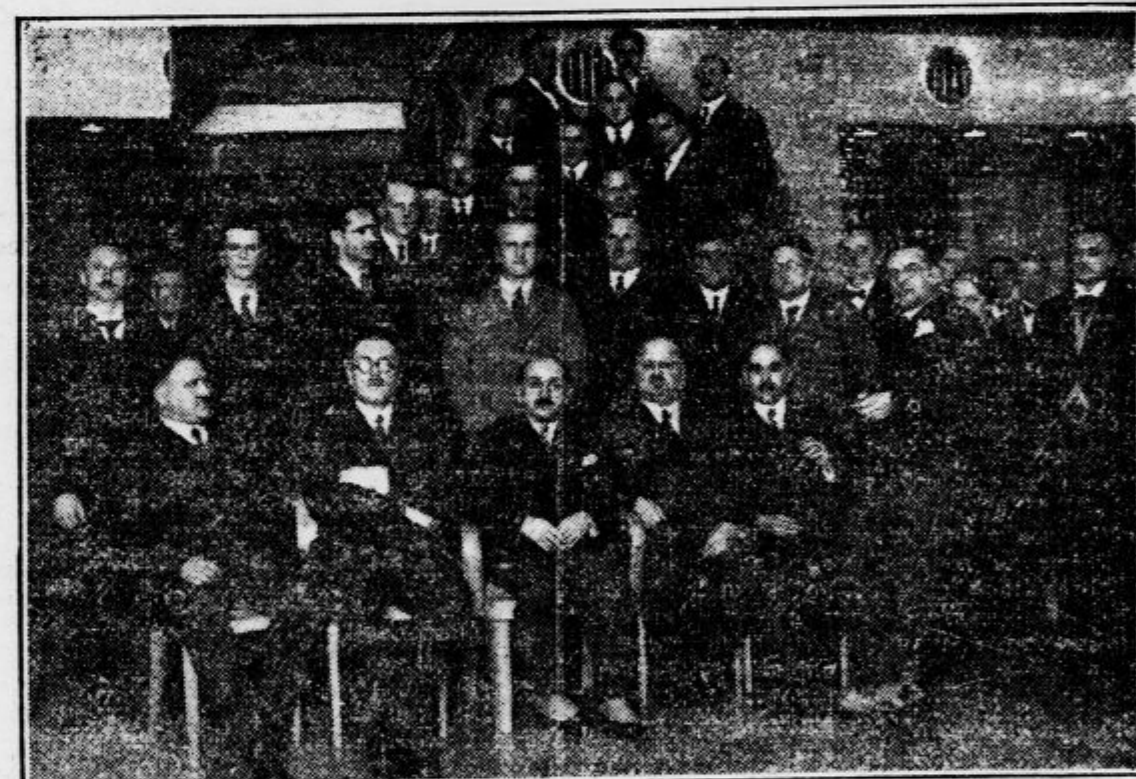
Zagovorniki so se v prvem hipu začudili temu ukoru in protestirali proti njemu, česa, da je neupravičen, ker ni nihče od njih zapustil dvorane. Predsednik je njihove proteste zavrnil in tedaj se je pokazalo, da ni bilo v dvorani branilca glavnega obtoženca Brodarja.

Po tem incidentu je predsednik nadaljeval zasliševanje Umnika, ki se je posluževal metode sodbe vseh obtožencev pred državnim sodiščem, ki v preiskavi navadno vse priznajo, pozneje, ko se začne zavladati resnosti svojih dejanj, pa kratkoma vse zanikajo, oporekajo in se delajo nevedne. Tako je tudi Umnik uporno zaviral vse izpovedi priča, četudi je bilo jasno, da se priče, ki se med seboj niti ne poznajo, ne morejo izmišljati baš vsega tako skladno, da se v glavnem strinja tudi z vsebino tega, kar obtoženci sami priznavajo. V kolikor jih to priznanje ne obremenjuje, to je laž, vse to je izmišljeno, to so sami denuncianti, tega se ne spominjam, to je refren Umnikovih odgovorov na vsa nadaljnja vprašanja predsednika, ki opozarja na protislovja v samem zagovoru obtoženca. Način zagovora vseh dosedaj zaslišanih obtožencev vsiljuje domnevo, kakor da je bilo vse naprej dogovorjeno, če bi se akcija ponemirila in bi bili pozvani na odgovor, kakor se je sedaj tudi zgodilo.

Koncentričen napad na orožnike

Podporočnik Rakic izjavlja, nadaljuje predsednik dr. Bubanj, da vas je dobro opazoval, kako sta šla z Brodarjem od skupine do skupine in se zagovarjala z ljudmi, ki so nato še vse huje kričali, tako da je bilo očividno, da so vsi pod vašo komando. On vam je tudi naročil, še predno je orožniki uporabili orožje, da zaprite svoje dvorišče, da se ljudem onemogoči vstop, toda vi ste ga nadli, da ste tu vi gospod in da si ne pustite ničesar ukazati.«

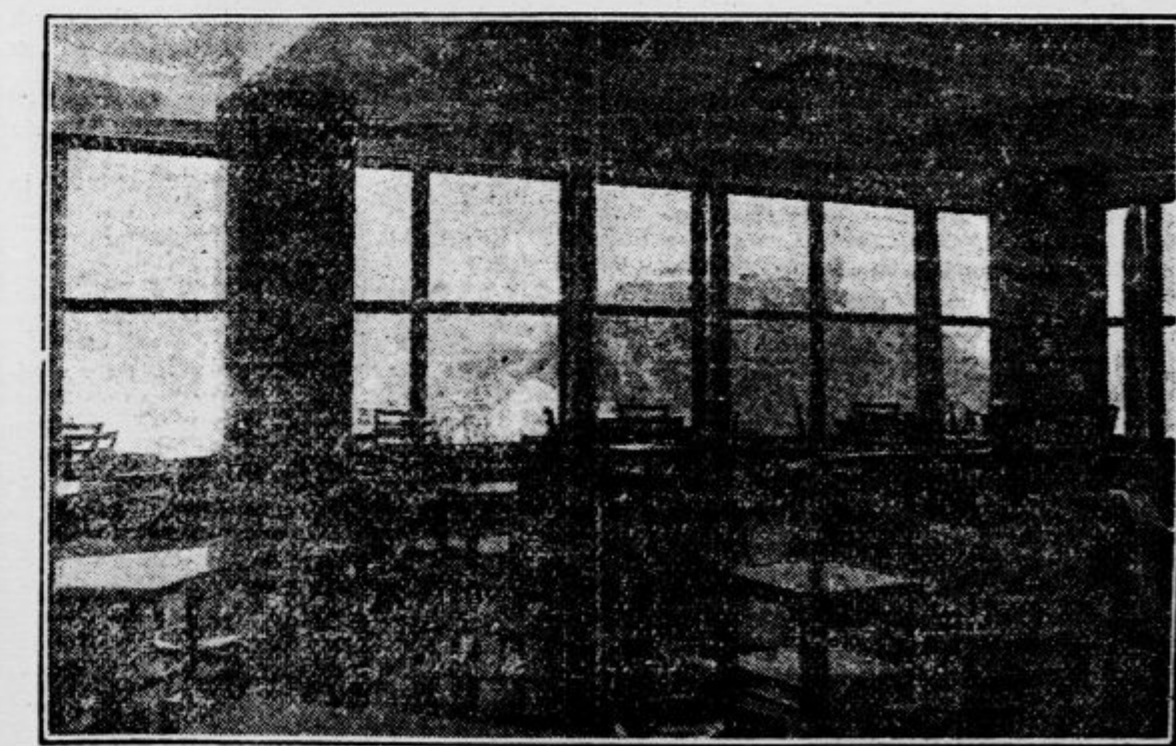
V najvišjih nadstropjih nebotičnika

Zgornja slika predstavlja družbo vodstva Pokojskega zavoda, graditeljev nebotičnika in sovražnikov, zbrano pretekli tork popoldne pri intimni otvoritvi kavarnice v nebotičniku.

Masna slika kaže stopnišča, ki veže zgornja tri nadstropja nebotičnika, v katerih je nameščena kavarna.

Spodaj: kavarniški prostori v 13. nadstropju s pogledom na Ljubljanski grad.

Iz življenja in sveta

Svetovno prvenstvo v bobsleighu

V Schreiberhau sta zmagala v bobsleighu za dve osebi rumunska letalska častnika Papana in Hubert

Višji od Mount Everesta

Angleži iščejo najvišji vrh sveta

Istočasno z obema ekspedicijama, ki hočeata premeriti najvišjo goro sveta, Mount Everest, se je pripravljala tretja ekspedicija, ki hoče podati dokončen dokaz, da je na svetu še višji vrh, nego je kralj himalajskega pogorja.

Za to teorijo imajo poleg raznih legendarnih podlag v rokah tehten dokaz v obliki teleskopske fotografije, ki sta jo napravila l. 1928. dva Angleža, botanik Kingdon-Ward in lord Cawdor.

Ze dve leti prej sta se oba raziskovalca približala skrivnostnemu pogorju v severovzhodnem Pamirju, ki je bilo na zemljepisnih kartah dotlej in je še danes označeno z belo liso. Najvišji vrh tega pogorja je gora, ki jo domačini imenujejo »Fantomsko gor« , ker le sem pa tja za trenutek pokaže iz megle in oblakov. Angleža sta prodrla nekoliko kilometrov v to tibetsko ozemlje, a sta bila potem zaradi

svoje nezadostne opreme prišla, da sta se vrnila. Imela sta pa le srečo, da sta nekoga dne v skelovnem kaosu v jasnejšem vremenu opazila ogromno skupino lednikov.

L. 1928. sta se vrnila, a tudi tedaj zaradi strašnih viharjev nista mogla prodreti globlje v to ozemlje. A nekoga dne sta vendarle opazila vrhove iste gorske verige in jima je uspelo, da sta v teleskopsko lečo dobila na fotografsko ploščo sliko teh vrhov. Površne cenitve in merjenja kažejo, da mora biti ta neznana gorska veriga še doti višja nego Mount Everest.

Od tistega časa je Kingdon-Ward pripravljati tretjo ekspedicijo, ki naj bi rešila definitivno vprašanje o najvišji gori sveta. Kot edini Evropec bo njegov spremljevalec na tej ekspediciji dijak Ronald Cawback, ostali spremljevalci pa bodo večši planinci iz neke obmejne angleške postaje v Asernu. Ward in Cawback sta že odpotovala v Indijo.

Spor zaradi Nobelove nagrade

Nedavno umrl angleški romanopisec John Galsworthy je prepustil Nobelovo nagrado, katero so mu bili podelili v Stockholmu lani v decembru, londonskemu PEN-klubu, kateremu je bil predsednik. Potrošnik pa ni mogel več izdelati jasne formule o načinu uporabe Nobelove nagrade. Zaradi tega je izbruhnil zdaj med člani londonskega PEN-kluba spor, za kaj naj se prav za prav porabi denar. Skupna članov angleškega PEN-kluba želi, naj bi se osnoval fond, ki bi iz njega prejemale nagrado za književnost vsako leto angleški pisatelj. Fond naj bi se krtstil za »Galsworthyjev fond«. Druga skupina klubovih članov pa zahteva, naj se denar razdeli med potrebne književnike, da bodo mogli potovati po svetu in si razširiti duševno obzorje.

Hitlerjeva nevesta

Winifred Wagner, vdova po Siegfriedu Wagnerju, sinu skladatelja R. Wagnerja, se je pred dnevi zaročila z nemškim kancelarjem Hitlerjem, ki je vegetarijec, neprijatelj alkohola in anti-nikotinit

ŠE VEDNO NAJUGODNEJŠI

nakup dežnih plaščev, Hubertus plaščev, suknjičev, krojev za orožnike in finančne uslužbenke je pri

Drago Schwab, Ljubljana

Smrt na smučarski turi

Iz Zakopan poročajo o tragični smrti 18-letne Versavanke, hčere nekoga odočnega veletrgovca. Mladenka je dalj časa bivala v nekem hotelu v Zakopanih. V nedeljo se je odpravila na smučarsko turo v Tatro. Njen običajni spremljevalec je izostal in ponudbo hotelarja, naj bi jo na turo spremljal neki učitelj smučanja, je odklonila. Ker je ni bilo ob določenem uri nazaj, so jo išli iskati. Našli je niso, pač pa so izsledili 150 m od roba nekake prepada zlati križec z verižico, ki ga je nosila mladenka na vratu. Šele pozneje so odkrili tudi sledove krvi. Zdi se, da je postala mladenka žrtev plazu, ki jo je odnesel v prepad.

Umirajoči na motociklu

Skoro neverjeten dogodek se je primel v nedeljo popoldne na cesti iz Stockeraua v Klein Kirchberg. 23-letni mladinski Vili Krötlinger je hotel obiskati svoje starše. Sedel je na motocikel. Pot v kraj, kjer žive njegovi starši, je izvrstno poznal, zato je vozil približno z brzino 50 km na uro. Pred neko naselbino ob poti pa se je tako nesrečno zaletel v kup kamenja, da je priletel z glavo na cesto. Kljub poškodbam se je vnovič vsedel na motocikel in nadaljeval pot. Čez pol ure pa se mu je začelo temniti pred očmi in je moral ustaviti motorno kolo ter stopiti z njega. Z nekaj besedami je še povedal ljudem ob cesti, da mu je slabo. Prosil je, naj ga odnesejo v kakšno hišo, kar so storili. Tam pa se je nenadoma onesvestil. Poslali so po zdravnika, ki je odredil prevoz v bolnišnico. Krötlinger se ni več zavedel. Umril je kmalu po zdravniški ugotovitvi, da si je razbil lobanjo. Zdravniki niso mogli verjeti, da se je mogel Krötlinger voziti še pol ure na motociklu s poškodbami, ki so navadno smrtonosne takoj pri katastrofi.

Artistova tragika

Iz Manile poročajo, da se je tam smrtno ponesrečil znani draždanski artist Martin Brandov, imenovan »človeška krošnja«. Brandova so izstreljevali iz topa. Pri neki produkciji je artist tako nesrečno priletel v mrežo, da si je zlomil hrbtenico. Kmalu potem je umrl.

Odstavljena „kraljica“

Samovoljna diktatura na Galapaških otokih

Na kratko smo že pisali o francoski baronici Wagner-Bousquet, ki je prišla nekoga dne na Galapaške otoke in se v svoji prečnosti oklicala za diktatorko otoka Floriana. Na tem otoku živi življenje modernega Robinzона zdravnik dr. Ritter s svojo ženo. Listi so o njiju dveh mnogo pisali in so pridobili tudi njune slike.

Baronica Wagner-Bousquet se je na Floriani kmalu udomačila. Maloštevilni prebivalci otoka niso imeli očitno nič proti temu, saj niso niti vedeli, da namerava izvajati oblast nad njimi. Pred kratkim pa sta zablodila na otok pustolovca Pavel Franke in Kristijan Stampa. Obiskala sta dr. Ritterja in njegovo ženo. Veliko je bilo njuno presenečenje, ko sta našla na otoku poleg teh dveh Robinzonov še kakšnih 20 ljudi. Izvedela sta tudi, da se je francoska baronica Wagner-Bousquet proglasila za kraljico otoka. Zahtevala ju je pred sebo, da bi bila zaslšana. Po dolgotrajnih zasli-

Trije zmagovalci na drsališču

Na levi: 23-letni Norvežan Engnestengen, ki si je priboril v Drontheimu mojstrski naslov v brzem drsanju. — V sredi: Norvežan Ballangrud, ki je ponovno bil prvi v 5000 m progi na drontheimskem drsališču. — Na desni: Dunajčan Karli Schäfer, ki si je v Curihu zopet priboril svetovno prvenstvo v umetnem drsanju.

29.000 sovjetskih žlic

Slika razmer v današnji Rusiji

Poročevalec ruskih »Izvestij« popisuje razmere v Tuli, središču sovjetske vojne industrije. Mestni sovjet je zgradil več velikih kuhinj za preskrbo desetstisočev delavcev. Takoj pri v hodu v velikansko jedilnico vam izroče žlico. Če niste tega vajeni in v raztresenosti greste mimo, vas bodo poklicali nazaj. Veak obkovalet mora vzeti žlico iz globokega zaboja, kjer čuva posebno dekle svoje železne zaklade.

Nu, saj to je pravi, si misli slučajni obkovalet, — najbrže primanjkuje včasih kuharicam žlic, vsaj ne bo treba čakati. In obkovalet se nasmehne prijetnemu dekletu, ki rožlja z žlicami. ... A drugič se ne bo več smehljaj. Najbrž ga sploh ne bo mikalo vnovič obiskati velikuhinj. Prvič so namreč zadržali obkovaleta pri izhodu in je doživel neljub pomenek

Žlice, ki so jo zahtevali nazaj, ni imel pri sebi. Kje je ostala? Pustil jo je po obedu na mizi, kakor je pustil vse ostalo: nož, vilice, krožnike, kozarce, čajno žličico, pri, jesenski šopek na mizi in tudi tla, ki jih je potreboval za noge. Kljub temu ni nihče zahteval nazaj vseh teh predmetov. A žlica, navadna železna, kakšnih 5 Din vredna žlica je druga reč. Morate jo oddati, če hočete oditi kot neomadeževan državljan. Če nimate žlice, vas smatrajo za tatar. Vsako dekle, ki streže pri mizi, ve, da ni mogoče v mestu kupiti nobene žlice. V takšnih razmerah so se rodili posebni trgovci, ki pridejo navidezno obedovat, a samo prežijo na primeren trenutek, da bi vstaknili žlico v žep. Omenjena kuhinja štev. 1 je na ta način izgubila lani od januarja do oktobra meseca 29.000 žlic. Zato jih je treba na opisan način čuvati.

Odpust omoženih učiteljic v Avstriji

Na Nižjeavstrijskem vladajo tako neugodne finančne razmere, da so napravili posebne določbe za odpust omoženih učiteljic. V bodoče se bo morala vsaka omožena učiteljica odpovedati službi, če omožene učiteljice pa se bodo postopoma odpuščale iz službe. Tistim, ki se bodo prostovoljno odpovedale izvrševanju poklica, se bo zvišala penzija, odnosno pokojnina. Posebno stroge določbe predvideva uredba proti omoženim učiteljicam, ki še nimajo 10 let službovanja.

Miss Turčija 1933

Nazire Hanım, najbrže zadnja lepota kraljice Turčije, kjer se lepote tekme v bodoče prepovedane

Zadnji monarhistični premier

Admiral Aznar, zadnji ministrski predsednik španskega kralja Alfonza XIII., je te dni umrl v Madridu

Pri hemeroidalni bolezni, zagatenju, natrganih črevih, abcesih, sečnem pritisku, odebelelih jetrih, bolečinah v križu, tesnobi v prsih, hudem srčnem utripanju, napadih omotice, prinaša uporaba naravne »Franz Josefov« grenčice vedno prijetno olajšanje, čisto tudi popolno ozdravljenje. Strokovni zdravniki za notranje bolezni svetujejo v mnogih slučajih, da naj pijejo taki bolniki vsak dan zjutraj in zvečer pol čaše »Franz Josefov« vode. »Franc Josefov« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Krvava železničarska stavka v Rumuniji

V bucareških železniških delavnicah se je za več dni zabarikadiralo 4000 delavcev. Morala jih je pregnati policija s pomočjo orožništva. Pri tem je bilo 18 oseb ubitih

Žrtev dortmundskega vampirja

Te dni sta bila o dortmundske policije zaslšana morilec Avgust Scheer in vozač, ki ga je spremljal na nekem moritvenem pohodu. Scheer je povedal, da je zakopal svojo žrtev, strojeopisko Emo Schneiderjevo, v Dorsfeldu pri Dortmundu. Kraj, kjer je pokopal žrtev, je tako natančno opisal, da so ga takoj našli.

Schneiderjevo je spoznal morilec lani 28. novembra. Pripeljala se je v Dortmund, kjer jo je morilec sprejel na postaji. Potem se je peljal nekaj časa z njo in jo zadavil. V kovčku, ki ga je imela žrtev s seboj, je Scheer po zločinu uplenil 150 mark, nato pa je Schneiderjevo zakopal v bližini nekake nogometne igrišča. Pozneje jo je hotel izkopati in prenesti drugam, a ni imel zaželenih priložnosti.

KARIKATURA

Društvo narodov proti Japonci! »Prosim vas, bodite tako ljubezni in vzemite noge z mize, mi bi radi napisali protestno noto.«

ANEKDOTA

Učitelj je prišel nagačeno lisico k pri-
rodopisni uri. »Kaj je to, otroci?« — Več glasov: »Lisica, lisica.« — »In po čem si jo spoznal, Peterček?« — »Po repu, gospod učitelj.« — »Dobro. In ti, Janeček?« — »Po gobcu.« — »In ti, Mihec?« — »Po očeh in barvi.« — »In ti, Jurček?« — »Po zvižgosti, gospod učitelj.«

Vsak dan ena

»Gospodična, pred uro sem kupil pri vas poljubček... Ali vam ga smem vrniti proti čaši piva?«

